

Levenslessen van een piloot

Toen ik zeven jaar was, nam mijn vader me regelmatig mee naar een plaatselijk vliegveld. Hij leerde daar zweefvliegen en ik mocht op de begane grond (onder supervisie) de vliegactiviteiten meemaken en bewonderen hoe de zweefvliegpiloten als een libel op eigen krachten probeerden in de lucht te blijven hangen. Luchtvaart is mij altijd blijven fascineren en ik werd een vaste bezoeker van talrijke vliegshows. Geen idee had ik dat vliegen zo symbool zou staan voor de rest van mijn leven.

Mijn eerste studiekeuze werd mij aanvankelijk door mijn ouders ingefluisterd. Achteraf gezien bleek dit niet zo succesvol en nadien koos ik zelf de opleiding waarvan ik dacht dat die mij beter zou liggen. Een opleiding voor een beroep dat ik nooit uitgeoefend heb. Uiteindelijk probeer je dan toch je roeping te vinden door opnieuw bij te studeren en te zien of je dit keer wel aansluiting vindt met je buikgevoel.

Ondertussen lijkt dat wel te lukken en bouw je een internationale carrière op (waarbij je heel veel kan/mag/moet vliegen). Ik moet, als passagier, zo ongeveer evenveel vliegreizen boeken als de doorsnee piloot bij SN Airlines en kende ondertussen zowat alle vliegvelden in de halve wereld op mijn duimpje.

Maar net zoals een zweefvlieger die steeds hogerop wil en moet klimmen om in de lucht te blijven, heb je die onstuitbare drang om je steeds hoger en beter te kunnen ontwikkelen en dus studeer je nog maar bij om je 'vliegtalenten' aan te scherpen en hogerop te klimmen op de hiërarchische ladder van het bedrijfsleven.

Na verloop van tijd kom je de vrouw van je leven tegen (dacht ik toen!) en samen bouw je aan je toekomst. Elke carrièrestap wordt met je partner besproken en goedgekeurd.

De kinderen worden groot, studeren verder en dus studeer je maar mee uit sympathie. De ene kiest voor een linguïstisch geïnspireerde carrière, de andere voor een medische loopbaan. Het lukt me redelijk om beide disciplines te volgen (al is Chinees best wel moeilijk).

Je omgeving vraagt zich af: waarom doe je dat nog allemaal? Nog niet druk genoeg? Wat wil je bewijzen? Maar je wilt steeds meer en meer bereiken en dus zoek je hogere en verdere horizons op. Op zoek naar je limieten.

Elke piloot dient aan de controletoren, voorafgaandelijk aan zijn/haar vlucht, een gedetailleerd vluchtplan in met een uitgestippelde koers. Zo

heb ik zelf ook steeds geprobeerd om mijn carrièrestappen vijf à tien jaar op voorhand te plannen. Aanvankelijk lukt dat, maar op een gegeven moment word je door werkomstandigheden meer en meer een andere richting uitgestuurd. Een richting die je eigenlijk niet gepland had. Je wilt wel reageren, maar je 'boordinstrumenten' vallen één na één uit. Je geraakt op drift en wijkt af van het geplande traject. Je krijgt een burn-out, black-out. Over & out.

Het onvermijdelijke gebeurt. Net zoals Icarus, die te dicht bij de zon kwam, verbrand je je vleugels. Je vliegtuigje spat uit elkaar. Je valt pijlsnel naar beneden, zonder parachute, en je maakt een fatale smak. Zeer pijnlijk, want wie hoog vliegt, kan diep vallen. En dat doet pijn, heel veel pijn. Op hulp en begrip van de partner hoef ik niet te rekenen, die blijkt ondertussen al vele jaren met iemand anders vrolijk rond te vliegen. En daar lig je dan te midden van de brokstukken, compleet aan de grond.

What went wrong?

De debriefing van de vlucht was duidelijk: te vaak grenzen voor mezelf verlegd, niet vaak genoeg 'neen' gezegd, alarmsignalen niet au sérieux genomen, geen hulp gevraagd, te weinig aan mezelf gedacht, denken dat ik altijd meer en beter moest, mezelf wijsmaken dat het ooit wel zou beteren.

Ik heb de brokstukken van mijn vliegtuigje aan elkaar gelijmd en heb terug leren vliegen, samen met een lieve co-piloot. Het heeft enkele jaren geduurd voor ik terug een stap in de cockpit durfde te zetten. Ik vlieg nu minder hoog en minder ver, want ik heb het allemaal gezien en meegemaakt. En ik heb geleerd van mijn navigatiefouten. En ik wil vooral anderen vlieglessen geven om op een veilige en beheerste manier door het leven te gaan. Ik wil anderen leren om controle te houden over hun boordinstrumenten. Ik wil ervoor zorgen dat ze veilig kunnen landen.

Soms wou ik ook dat ik opnieuw zeven jaar was. Ik wed dat ik dan wel duidelijk zou weten wat ik zou willen worden.

Je raadt het.

Piloot.